

ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΔΡΑΚΟΥ

Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων

Κάποια μυστηριώδης δύναμις ζωογονεῖ διαρκῶς τὰ περὶ τῆς βιομηχανίας προβλήματα καὶ τὰ ἀναπλάσσει ὅπως κατ' ἔτος τὴν παρθενίαν τῆς Ἑρας ἢ παρὰ τὴν Ἐπίδαιρον θρυλικὴ πηγὴ.

Βασικῶς τὸ πρόβλημα εἶναι πάντοτε τὸ αὐτὸ—ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ καὶ ἡ ἔντασις τῆς, ἀλλὰ ἀναλύεται εἰς πολλὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε προσλαμβάνουν ἄλλοτε ἄλλην μορφήν καὶ ἄλλοτε ἄλλην ἀξίαν εἰς τὴν ἀλληλουχίαν ποῦ ἀποτελεῖ τὸ κύριον καὶ βασικὸν πρόβλημα.

Ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων τὸ ἰδιαζόντως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπίκαιρον εἶναι ἡ ἐξαγωγή βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἡ βελτιώσις τοῦ ἐμπορικῆς μας ἰσοζυγίου.

Περὶ τοῦ θέματος πολλὰ ἐγράφησαν—ὅλα ὁμως συγκλίνοντα πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ βιομηχανικῶν προϊόντων εἶναι ἀνάγκη ζωτικὴ καὶ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς βιομηχανίας μας καὶ διὰ τὴν κρατικὴν μας ὑπόθεσιν. Διὰ τὴν βιομηχανίαν μας εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐνταχθῇ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν παραγωγικὴν προσπάθειαν τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν ὁποίαν συνεδέθημεν, νὰ καταστήσῃ τὴν παρουσίαν τῆς αἰσθητὴν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν κατανάλωσιν, ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικὴν μὲ τὴν Βιομηχανίαν τῆς Εὐρώπης. Διὰ τὴν κρατικὴν μας ὑπόστασιν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ βελτιώσῃ τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἰσοζυγίου καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ τὸ ἐξυγιάνῃ διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ προοδεύσωμεν ὡς Κράτος μὲ τὸ ἐμπορικὸν μας ἰσοζυγίου μονίμως ἐλλειμματικόν.

Ζήτημα παραμένει μόνον τίς θὰ ἐπωμισθῇ τὸ τεράστιον αὐτὸ ἔργον. Οἱ βιομήχανοι μόνοι εἶναι ἀδύνατον. Διότι ἐκτὸς τῶν ζητημάτων κόστους καὶ τιμῆς πωλήσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατόν αὐτοὶ—ὅπως καὶ πρέπει—νὰ ἐπιλύσουν, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ ἄλλα θέματα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν αἱ κρατικαὶ παρεμβάσεις εἰς τὰς χώρας πρὸς τὰς ὁποίας θὰ κατευθύνεται ἡ ἐξαγωγή. Τὸ Κράτος, μόνον, εἶναι ἐπίσης ἀδύνατον διότι οὔτε τὰ προβλήματα κόστους καὶ τιμῆς πωλήσεως εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπίσῃ οὔτε τὰς παρεμβάσεις περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἐξυδερτῶσῃ χωρὶς τὴν ὀξυδερκὴν εὐκαμψίαν τῶν ἰδιωτῶν—αὐτὸ δὲ εἶναι ἐκ φύσεως δυσκίνητον καὶ ἀκατάλληλον. Λύσις ἐνδιάμεσος θὰ ἦτο

αὐτὴ πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ἀποκλίνουσα. Λύσις Ἀυτονόμου Ἐξαγωγικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Δὲν εἶναι, βεβαίως, ἡ πείρα μας ἐκ παρομοίων λύσεων ἐνθουσιαστικῆ. Διότι συνήθως αἱ λύσεις αὐταὶ συγκεντρώνουν τὰ μειονεκτήματα ὧσων θέλουν νὰ συμβιβάσουν καὶ ἀποδιώκουν τὰ πλεονεκτήματα. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡ σπουδαιότης τοῦ θέματος καὶ ἡ κρισιμότης αὐτοῦ, διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου, θὰ ἐμποδίσῃ, πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ τόσον γνωστοῦ αὐτοῦ φαινομένου.

Ἐν ἄρθρῳ εἶναι βεβαίως ἀδύνατον νὰ ἐκτεθοῦν αἱ ἀπόψεις περὶ τῆς καλύτερας ὀργανώσεως καὶ τῆς ἀποτελεσματικωτέρας δράσεως παρομοίου ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡμποροῦν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκτεθοῦν αἱ προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ στηρίξουν αὐτὸν καὶ θὰ ἐξασφαλίσουν προκοπὴν καὶ ἀποτελεσματικότητα εἰς τὸ ἔργον του.

Ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ δημιουργηθῇ κοινὴ συνείδησις περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ἐξαγωγῶν. Βιομήχανοι ἐξαγωγεῖς καὶ μὴ προϊόντων πρέπει ὅλοι νὰ κατανοήσουν ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ εἶναι ὄρος ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ ὅχι μόνον τῆς περαιτέρω βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς διατηρήσεως τῆς βιομηχανίας. Πρέπει ὅλοι νὰ κατανοήσουν καὶ νὰ διδάχθωσιν ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ βιομηχανικῶν προϊόντων, ἐνεργουμένη καὶ παρ' ἐνὸς μόνον ὠφελεῖ πάντας ἀνεξαιρέτως, ὅτι ἐπομένως αἱ ἐξαγωγαὶ ἐξυπηρετοῦν τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου τῶν παραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι φυσικὰ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀπολαύσουν μόνον τὰ ἔμμεσα ἔστω πλεονεκτήματα τῶν ἐξαγωγῶν.

Τὴν αὐτὴν συνείδησιν ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ εἶναι τὸ ὁμοούσιον τῆς ὑπάρξεώς μας πρέπει νὰ ἀποκτήσουν εἰδικῶς οἱ κρατικοὶ λειτουργοὶ ὅλοι—ἀνεξαιρέτως καὶ ὅσοι ἐκ τῶν καθηκόντων των ἔχουν οἰανδήποτε περὶ αὐτῶν ἀνάμειξιν καὶ οἱ ἄλλοι—διότι δὲν ὑπάρχει λειτουργία τῆς διοικήσεως, πὺν νὰ μὴ ἐπηρεάσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ φαινόμενον τῆς παραγωγῆς κατὰ πρῶτον λόγον καὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἐπομένως.

Τρίτον, νὰ προβλεφθῇ νομοθετικῶς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ συνεργασία μεταξὺ Κράτους καὶ παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. Τὸ τρίτον αὐτὸ—ἡ συνεργασία—εἶναι τὸ θεμελιωδέστερον ἐχέγγυον προκοπῆς τῆς προσπάθειάς τῶν ἐξαγωγῶν καὶ παρέλκει ἡ ἀγάπτυσξις του ἐνταῦθα, ἰδίᾳ ὅταν πρόκειται περὶ προσπάθειάς εἰς τὴν ὁποίαν πρωτεύοντα ρόλον θὰ παῖξῃ ἡ ἔμπνευσις, ἡ τόλμη, ἡ ἐμπειρία, ὁ διαυγὴς νοῦς. Τὰ ἄλλα οἱ πόροι, ἡ Διοίκησις, ἡ ἐπ'ἀνδρωσις εἶναι ζητήματα βεβαίως σοβαρὰ καὶ ἐκ τῆς ὀρθῆς ἀντιμετωπίσεώς των πολλὰ θὰ ἐξαρτηθῶσιν ἀλλ' εἶναι δευτερεύοντα καὶ ἐν πολλοῖς περιέχονται εἰς τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις. Τί ἄλλο;